

Zhu focuses on the ‘diversity’ feature of videos or their multimodality. Multimodality refer to the ability of a video to transmit different senses through ‘sound, image, color and shape’ [8, p. 136] at the same time. This advantage is believed to be extremely crucial in terms of different learner styles. In addition, multimodality is supported by Mayor’s theory of multimedia learning, which presupposes that multimedia materials result in better learning outcomes since they provide learners with multiple channels of delivery [3].

Pujola emphasizes that a video offers ‘facilities’ such as transcripts, subtitles, play controls and captions [5, p. 235] that scaffold learning. Baltova points out that the value of videos is in the recreating real-life experiences of language [1]. Videos expose learners to language in its real context, drawing their attention to speakers’ body language and other visual aids which enhance comprehension [6].

Hence, authentic audio-visual materials prove to be an effective tool to contextualize grammar teaching in the EFL classroom due to the following features: multimodality, scaffolding facilities and real-life exposure.

REFERENCES

1. Baltova, I. (1999). Multisensory language teaching in a multidimensional curriculum: The use of authentic bimodal video in core French. *Canadian Modern Language Review*, 56 (1), 32–48. URL: <https://utpjournals.press/doi/pdf/10.3138/cmlr.56.1.31> (дата звернення: 08.04.2021)
2. Brown, H. D. (1994). *Teaching by Principles: An Interactive Approach To Language Pedagogy* (pp. 48–351). New Jersey: Prentice Hall Regents. URL: <https://octovany.files.wordpress.com/2013/12/ok-teaching-by-principles-h-douglas-brown.pdf> (дата звернення: 05.04.2021)
3. McNulty, A., & Lazarevic, B. (2012). Best practices in using video technology to promote second language acquisition. *Teaching English with Technology*, 12(3), 49-61. URL: <http://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.desklight-a83a37e8-2998-4ca3-a21e-6c9b78aef74a> (дата звернення: 10.04.2021)
4. Nunan, D. Teaching Grammar in Context. *ELT Journal* 52(2): 1998. P. 101–109. URL: http://lenguasvivas.org/campus/files/0_28/teachinggrammarincontext.pdf (дата звернення: 09.04.2021)
5. Pujola, J. T. (2002). CALLing for help: Researching language learning strategies using help facilities in a web-based multimedia program. *ReCALL*, 14(2), 235-262. URL: <https://www.semanticscholar.org/paper/CALLing-for-help%3A-researching-language-learning-in-Pujol%C4%83/0439f468a9de086e638748261f0f455f2b8c1bff> (дата звернення: 08.04.2021)
6. Shrosbree, M., (2008). Digital video in the language classroom. *The JALT CALL Journal*, 4(1), 75-84. URL: <https://journal.jaltcall.org/storage/articles/JALTCALL%204-1-75.pdf> (дата звернення: 11.04.2021)
7. Tschirner, E. (2001). Language acquisition in the classroom: The role of digital videos. *Computer Assisted Language Learning*, 14(3–4), 305–319. URL: https://www.researchgate.net/publication/254923873_Language_Acquisition_in_the_Classroom_The_Role_of_Digital_Video (дата звернення: 09.04.2021)
8. Zhu, Y. F. (2012). Principles and Methods in Teaching English with Multimedia. In A. Xie & X. Huang (Eds.) *Advances in Computer Science and Education*. (pp. 135-139) Berlin, Heidelberg: Springer. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-27945-4_21 (дата звернення: 11.04.2021)

Бачинська О. Р.

група АМ–42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – доктор педагогічних наук, професор Задорожна І. П.

МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ У ТЕХНІЦІ ЧИТАННЯ

Проблема навчання техніки читання іноземною мовою у школі є досить складною і багатоаспектною. Актуальність проблеми формування іноземної компетентності у техніці читання зумовлюється необхідністю розгляду питання у контексті компетентнісного підходу,

що уможливило узгодження проблеми з іншими мовними компетентностями – складниками іншомовної комунікативної компетентності, формування якої є метою навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах.

Попри той факт, що методикою формування іншомовної компетентності у техніці читання займалися багато вчених (З. І. Кличникова, М. З. Біболетова, Й. М. Берман, В. М. Плахотник К. І. Онищенко, О. Б. Бігич, М. В. Денисенко), проблема не може вважатися остаточно вирішеною, оскільки потребують уточнення характеристики іншомовної компетентності у техніці читання, цілі її формування в учнів загальноосвітньої середньої школи, етапи формування компетентності у техніці читання.

Компетентність у техніці читання – це здатність людини до сприймання і коректного артикуляційного та інтонаційного декодування графічних знаків і письмових повідомлень, яка базується на складній і динамічній взаємодії відповідних навичок, знань і мовної усвідомленості[1, с. 365].

Компетентність у техніці читання включає **знання** того, як озвучуються букви і буквосполучення, читаються слова, сприймаються діакритичні та пунктуаційні знаки у виучуваній іноземній мові, читаються тексти з дотриманням відповідної інтонації та швидкості читання, а також **навички** швидко сприймати графічні образи слів та точно співвідносити їх з відповідними звуковими образами та зі значеннями слів. **Усвідомленість** у техніці читання – це здатність того, хто оволодіває ІМ, розмірковувати над процесами формування своєї техніки читання та оволодівати читанням, конструюючи систему власних читацьких знань; свідомо розпізнавати й озвучувати графічні одиниці; аналізувати власне читання і робити відповідні висновки, наприклад, приймати рішення щодо наявності грубих порушень правильності читання, аналізувати їх причини, застосовувати за допомогою вчителя ефективні шляхи подолання[1, с. 366].

Для формування компетентності в техніці читання застосовують такі **методи**:

- алфавітний,
- звуковий (фонетичний),
- метод цілих слів/речень/тексту,
- звуковий аналітико-синтетичний метод,
- метод навчання техніки читання в опорі на ключові слова і правила читання.

Також, фахівці відзначають, що процес формування компетентності в техніці читання іноземною мовою ускладнюється певними труднощами, зумовленими трьома групами факторів: індивідуальними особливостями учнів; іноземною мовою, що вивчається; умовами навчання: учителем, технологією навчання й навчальними матеріалами. [1, с.366]

Як відомо, **читання** – це рецептивний вид мовленнєвої діяльності, спрямований на сприйняття та розуміння писемного тексту. Читання забезпечує писемну форму спілкування та є складовою комунікативної діяльності людини. Психологи виділяють два рівні розуміння тексту: **мовний і смисловий**. Якщо йдеться про розуміння іншомовних текстів, мовний рівень розуміння забезпечується комплексом навичок, які складають техніку читання, а також лексичними і граматичними навичками читання, що містять у собі розпізнавання значень слів, форм слова, зв'язків між словами тощо [3, с.206].

Для формування компетентності в читанні в загальноосвітніх навчальних закладах використовуються автентичні, напівавтентичні й ускладнені (навчальні) тексти. Перевагою автентичних текстів вважають те, що вони є зразками реальної комунікації. «Автентичний текст – усний або письмовий текст, який є реальним продуктом мовленнєвої діяльності носія мови і не адаптований до потреб учнів з урахуванням їхнього рівня володіння мовою» [1, с. 369].

За Гез Н. та Гальсковою Н. виділяють такі **типи автентичних текстів**:

– художні: пісні, казки, розповіді, новели, комікси, драматичні твори, загадки, вірші, сценарії, п'єси;

– прагматичні (регламентують повсякденне спілкування): телефонні розмови, рецепти, інструкції, етикетки, листи, телеграми, короткі біографії, факси, реклама, повідомлення, розклад, білети, програми телепередач;

– публіцистичні: короткі репортажі, статті (газетні), науковопопулярні статті, інтерв'ю [2, с. 196].

Отже, у статті розглядаються питання загальної характеристики іншомовної компетентності у техніці читання, методи, труднощі та види текстів. Також розглянуті компоненти, які впливають на формування компетентності у техніці читання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.

2. Гальскова Н. Д. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика : учеб. пособие [для студ. лингв. ун-тов и фак. ин. яз. высш. пед. учеб. заведений] / Н. Д. Гальскова, Н. И. Гез. – М. : Изд. центр «Академия», 2009. – 336 с

3. Фоломкина С. К. Обучение чтению на иностранном языке в неязыковом вузе / С. К. Фоломкина. – М. : Высшая школа, 2005. – 255 с.

Бець В. І.

група АМ–42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд.пед.наук, доцент Шенітчак В. А.

НАВЧАННЯ ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ

Сьогодні знання іноземних мов є однією з суттєвих ознак фахівця. Попит на іноземні мови постійно зростає. Мовні школи, курси, культурні центри інших держав користуються популярністю громадян України, але й державна система освіти, виконуючи рекомендації Ради Європи, теж залучена до процесу підвищення рівня іншомовної освіти українців уже в загальноосвітній школі. Проте навчання другої іноземної мови в школах викликає дуже багато питань на рівні організації навчання, на рівні визначення змісту й на рівні використання релевантних методів, адже навчання другої іноземної мови суттєво відрізняється від навчання рідної та першої іноземної, а, зважаючи на двомовність українських громадян, слід вибудовувати навчальний процес з урахуванням ще й фактора двомовності.

Безсумнівним є позитивний вплив уже вивчених мов на вивчення наступної іноземної мови. Але в цьому контексті не слід забувати також і про те, що наявний лінгвістичний потенціал може також здійснювати й негативний вплив на засвоєння подальших мов. Як слушно зауважує Л. Цвяк, інтерференція може охоплювати всі аспекти мови (на рівні лексики, граматики, фонетики, синтаксису), але не однаковою мірою [3, с. 186]. Це залежить від декількох факторів: від того, наскільки схожі відомі мови на нову іноземну, чи є вони спорідненими; наскільки сформованою є іншомовна комунікативна компетенція в кожній із відомих мов, адже малорозвинена компетентність у першій іноземній мові при вивченні другої є радше перешкодою; Вихідним моментом у сфері поглиблення та розширення мовних знань є питання, які явища, елементи та структури першої, другої та наступних іноземних мов, а також і рідної мови слід залучати в навчальний процес із метою побудови так званих «трансферних мостів» [4, с. 55–67].

Профілізація школи на сьогоднішній день є одним із важливих напрямів модернізації української загальної освіти. Уведення профільного навчання у молодших (1–4-х) класах загальноосвітніх навчальних закладів обумовлено сучасними тенденціями розвитку